

РЕШЕНИЕ

№ 156

гр. Пловдив, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Славка Г. Димитрова

Членове: Силвия Ал. Цанкова
Екатерина Ст. Роглекова

при участието на секретаря **ВИОЛИНА ИВ. ШИВАЧЕВА**
като разгледа докладваното от Силвия Ал. Цанкова Въззивно
административно наказателно дело № 20245300600965 по описа за 2024
година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 562 от 22.04.2024г., постановено по НАХД №2064/2024г. Пловдивският районен съд, 17 н.с. е приел, че Б. Д. С. ЕГН:*****, е осъществил административно нарушение по УБДХ, за това, че на 22.12.2023г. около 20:00 часа съвместно с лицата А. Д. И. и Д. С. Д. и двамата от град С., е извършил непристойна проява, като е нарисувал със спрей (графити) стените на ЖП подлез и по стените на стълбите към коловоза, находящи се в град Стамболийски - надписите били с големи размери и съдържали нецензурни реплики, насочени към футболни отбори, с което се нарушава обществен ред и спокойствие, но поради своята ниска степен на обществена опасност не представлява престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК. На основание чл. 1, ал. 1, т. 2 от УБДХ на С. е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 100 (сто) лева.

Против решението е подадена в жалба от процесуалния представител на наказаното лице-адв.С., в която е направено искане да бъде отменено

решението на ПРС, като се претендират съществени пороци, допуснати в хода на административнонаказателното производство. За Пловдивската окръжна прокуратура, която е редовно уведомена, представител не се явява и не е ангажирано писмено становище.

В съдебно заседание процесуалният представител на наказаното лице адв. С., не се явява, редовно уведомен. Преупълномощил е адв.Г. М., който се явява по делото, като поддържа жалбата, изложените в нея аргументи, както и формулираната претенция.

В съдебно заседание жалбоподателят С., редовно уведомен, не се явява.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с изложените в жалба доводи и оплаквания и становищата, изразени в съдебно заседание, намира за установено следното:

Депозираната жалба, която не е просрочена и е депозирана от процесуално легитимирано лице, е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред Пловдивския районен съд е образувано въз основа на преписка по УБДХ, внесена от РУ-Стамболийски.

По делото е проведено съдебно производство по УБДХ от първата инстанция /отпочнало в деня на депозиране на административната преписка/, в хода на което е установено по безспорен начин извършването на административно нарушение „дребно хулиганство“ от наказания С. и обстоятелствата, при които това е било сторено. Окръжният съд, като прецени събраните по делото доказателства, споделя в пълнота установената от първостепенната инстанция, както следва:

Нарушителят Б. Д. С. е б., български гражданин е, има средно образование, работещ, не е женен, не е осъждан. Има ЕГН:*****23г.

На 22.12.2023г. няколко момчета, сред които Б. С., А. И. и Д. Д., се събрали в гр.Стамболийски в заведение, където употребили алкохол. Решили заедно да направят графити за любимия си отбор ЦСКА в подлеза на гарата на гр.Стамболийски, като инициатор бил С.. А. И. осигурил спрейове, с които, след като отишли в подлеза на гарата, започнали да пишат по стените:„*** ЗА ЛЕВСКИ,ЦСКА“ /оградено със свастика/, „LOVE CSKA,HATE OTHER“ /като използвали бял, черен и червен цвят/. Всички членове на компанията пишели по стените, като си сменяли ролите, за да може да наблюдават за случайни минувачи. След като младежите приключили с надписите, се разделили, а на следващия ден резултатът от дейността им бил възприет от различни

граждани, които сигнализирали Кметството и било организирано почистване на стените.

На 24.12.2023г в РУ-Стамболийски бил дежурен К.Ш., който бил сигнализиран за „творенията“ по стените в подлеза на ЖП гарата в Стамболийски от Г.Д.-служител на ***, която депозирала жалба във връзка със случая. Установило се, че има изградена система за видеонаблюдение на мястото на нарушението, записите от която се пазели 30 дни. В резултат от проведените ОИМ била установена самоличността на нарушителите Б. С. и А. И.. Последните били призовани в РУ-Стамболийски, където им били снети обяснения и започнала проверка по ЗМ 333/24г., по която била образувана и прокурорска преписка. След приключване на полицейската проверка районната прокуратура е постановила отказ да се образува досъдебно производство от 01.03.24г., препис от което било изпратено на Началника на РУ-Стамболийски. В постановлението си прокуратурата е приела, че осъществената от нарушителите дейтелност не съставлява престъпление по чл.325 ал.1 от НК, поради ниската си степен на обществена опасност, а се касае за непристойна проява по смисъла на УБДХ.

Поради изложеното, след получаване на постановлението за отказ в РУ–Стамболийски, е изисквана цялата прокурорска преписка с оглед отпочване на административнонаказателно производство по УБДХ, като на 11.04.24г. бил съставен Акт за констатиране на дребно хулиганство №5/11.04.24г., връчен на нарушителя Б. С. на същия ден, след което незабавно е бил сезиран РС-Пловдив на основание чл.3 от УБДХ в 24 часов срок от изготвянето на Акта и същия ден било насрочено съдебно заседание.

За да приеме за установена изложената фактическа обстановка, районният съд мотивирано и законосъобразно е ползвал наличните по делото доказателства, като е отчел, че същите са еднопосочни и непротиворечиви, поради което е било ненужно да бъдат подлагани на обстойно обсъждане. В този смисъл, коректно е отбелязано от районния съд, че нарушителят С. не отрича стореното, а напротив-признава го, допринася за разкриване на фактите по случая и изразява съжаление за извършеното. Изложените в тази връзка мотиви са изчерпателни и обосновани и тъй като се споделят напълно от настоящия съдебен състав, не се налага тяхното преповтаряне.

Коректни са и съжденията на първия съд относно правната страна на осъществената от С. общественоредна дейтелност, която обосновано и законосъобразно е субсумирана под разпоредбата на чл.1, ал.3 от УБДХ. В обобщение на обсъденото, окръжният съд намира, че изготвените към решението мотиви покриват напълно изискуемия се стандарт.

Междувпрочем, съображенията, инкорпорирани в жалбата, манифестирани и пред първата инстанция, акцентират върху претенцията за съществени процесуални пороци, допуснати в хода на административнонаказателното производство, рефлектирвали върху правата на нарушителя. Тези доводи правилно са отхвърлени от първата инстанция, не се

и споделят от настоящата.

Правилно районният съд е приел, че констатирането на административното нарушение не е просрочено. Категорична е разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗАНН /субсидиарно приложима на основание чл.9, ал.2 от УБДХ/, според която, без да е издаден АУАН, административнонаказателна преписка не се образува, освен в изчерпателно изброените хипотези, вкл. и при постановен отказ на прокурора да ес образува досъдебно производство, какъвто е настоящият случай. По аргумент за противното, изводим от въпросната разпоредба, в подобни случаи е ненужно издаването на АУАН, доколкото прокурорският акт /в случая за отказ да се образува ДП/, финализиращ извършената проверка, ех lege изпълва изискванията за констатиране на административното нарушение. Ето защо, неприложим е 1-месечният срок по чл.34, ал.1, абз.2 от ЗАНН, относим за случаите, в които задължително е съставянето на АУАН, какъвто очевидно не е настоящият. С други думи, издаването на АУАН от 01.04.2024г., макар и ненужно, не представлява процесуално нарушение, доколкото е сторено повече от изискуемото, но не и незаконосъобразно. А в случая е спазен преклузивният срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН /6-месечен от съставянето на АУАН, който следва да се отчита от отказа на прокурора/ за санкциониране на нарушителя, доколкото съгласно разпоредбите на УБДХ, съдът осъществява ролята на административнонаказващ орган.

С оглед изложеното, налице са законовите предпоставки за ангажиране на административнонаказателната отговорност по УБДХ на нарушителя С..

При индивидуализация на наказанието, ПРС е определили административно наказание глоба в размер, равен на минималния, а именно глоба в размер 100 лв. В тази връзка, коректно са отчетени смекчаващите отговорността обстоятелства, в съображение с отсъствието на отегчаващи такива, като действителната тежест и значимост на първите закономерно е довела първия съд до споделимото заключение, че оптимално е наказание „глоба“ в размер, равен на законовия минимум .

С оглед, изложените съображения окръжният съд намира, че не са налице основания за ревизиране на първостепенното решение, поради което следва същото да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл.7, ал.3 УБДХ, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 562 от 22.04.2024г., постановено по

НАХД №2064/2024г. Пловдивският районен съд, 17 н.с.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____